

สุทธิชัย คุปณ

yoon@internetksc.th.com

ต้นที่หลายคนถามหามานาน หากแต่ขาดผู้นำระดับแกน
ที่จะทำให้งานรอมอย่างนี้เกิดขึ้น

คลื่นจากแม่น้ำอีกด้านหนึ่งกระทบมา แม่น้ำที่
ใช้เรือเป็นพาหนะเป็นปกติวิสัยมาช้านาน ไม่มีอาการ
แปลกใจ ตรงแผงข้างๆ นั้น แม่ค้าตะโกนบอกคนที่ถาม

วิถีชาวบ้านริมแม่น้ำท่าจีน...

24/OCT 2542

พ อกกลายเป็นคนบางเลน จังหวัดนครปฐม เพราะรักแม่
น้ำท่าจีนอันสงบและมีชีวิตชนบทเรียบง่าย ชีวิตสอง
ข้างแม่น้ำยังมีความเป็นชาวบ้านและวิถีแห่งสามัญ ยังเหลือ
พอมิให้เห็นอยู่บ้าง

วันนี้ กำนันและเจ้าอาวาส ร่วมมือกับตัวแทนชาว
บ้านตำบลลำพญา ร่วมกันคนละไม้ละมือ ทำ 'ตลาดน้ำลำ
พญา' ริมแม่น้ำท่าจีนขึ้นมาเพิ่มสีสันและวิญญาณของชุมชน
ท้องถิ่นด้วยความศรัทธา

ทุกเสาร์-อาทิตย์ตั้งแต่ 5 กันยา ปีนี้นับเป็นต้นมา ชาว
บ้านริมแม่น้ำขนผักสด, ผลไม้และอาหารท้องถิ่นมาวางขาย
เพื่อให้คนละแวกเดียวกันมาจับจ่าย ทักทายและสนทนาแลกเปลี่ยนกันอย่างเป็นกันเอง

วันอาทิตย์ก่อน ลมหนาวโชยพัดยะเยือกจากริม
น้ำ ผมแวะไปตลาดน้ำลำพญาตอนสาย แม้ตลาดวันนั้นเริ่ม
จะวาย แต่ก็ยังมีกิจกรรมคึกคักให้เห็นอยู่ประปราย แม่ค้า
กับผู้ไปเที่ยว ทักทายกันสนุกสนาน

เด็กป้อนอาหารให้กับปลาสวยและเทโพตัวเหลือง
ริมแม่น้ำอย่างตื่นเต้น เพราะนานๆ จะเห็นปลาตัวใหญ่ว่าย
ทักกันเป็นพรวน เพื่อยื้อแย่งขนมปังและขนมหวาน

แม่ค้าขายอาหารปลาบอกว่า ปลาสวยกับเทโพตัว
ใหญ่เป็นของโดดเด่นที่นี่มานานแล้ว "กลางคืนต้องเปิดไฟทั้ง
เอาไว้ริมแม่น้ำ หากไม่แล้วจะมีคนมาขโมยปลาตัวใหญ่ไป
หมด..." แม่ค้าหน้าตาจิ้มลิ้มบอกด้วยสีหน้าและน้ำเสียงหวง
แหน

ริมน้ำท่าจีน คือที่ปลูกส้มสุกสุกไม่กันมาหลายชั่ว
อายุคน ตลาดน้ำลำพญา (แห่งอำเภอบางเลน, ไม่ใช่ลำพระ
ยาแห่งอำเภอมืองของจังหวัด
เดียวกัน) จึงมีพืชผักผลไม้ขาย
ราคาถูกอย่างไม่น่าเชื่อ

วันนั้น น้ำขึ้นสูงกว่า
ปกติ ไกลวันออกพรรษาแล้ว
เหลือไปขายชาวสวนเห็นความ
เขียวขจี อารมณ์ชุ่มฉ่ำเพราะฝน
ที่เทลงมากกว่าสองเดือนเกือบจะ
ติดต่อกันทุกวันแล้ว ผู้คนหน้า
ตาสดใสยิ้มแย้ม

แม่ค้าก้วยเตี่ยวไก่อ่ง
เสียงกังวาน บ้านเธออยู่ที่ตลาด
ลำพญาแห่งนี้ "นี่อาทิตย์ที่ 7 ของ
ตลาดน้ำลำพญาแล้วละ คึกคักดี
มากจะ แหม คุณไม่มาตอนเช้านี้
คนจื้นแน่นไปหมด นี่คุณสั่ง
ก้วยเตี่ยวไก่อ่อนนี้เสียตายว่า
ของดีจื้ จะหมดแล้ว..."

หนุ่มใหญ่ยืนประจบ

ราคาอย่างคล่องแคล่ว "หมากลูกละ 50 สตางค์ ส้มโอ
จากสวนตัวเอง ส้มลูก 15 จะ... อยากได้อะไรสดๆ บอก
อาทิตย์หน้าจะได้ไปหามาให้ได้ รับรองราคาถูกกว่าที่
อื่น..."

อีกด้านหนึ่งมีเรือลำเล็กบริการนั่งชมแม่น้ำท่า
จีน ไปชมวัดอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำท่าจีน เด็กเล็กใหญ่เดิน
เดินกันยกใหญ่ หลายคนไม่เคยลงเรือเที่ยวแม่น้ำเลยใน
ชีวิต

"บางคนมาจากพิษณุโลกแหละ... แหมน้ำดีใจ
นะ เขามองว่าได้จากทีวี ชวนกันมาเที่ยวถึงที่นี่..." แม่
ค้าเล่ากลางดึกขมเผลอให้กับผู้มาเยี่ยมอย่างปริดา

หนุ่มใหญ่คนเดิมบอกว่า พ่อค้าแม่ขายที่มาตั้ง
แผงขายที่ตลาดน้ำแห่งนี้ไม่ต้องเสียค่าเช่าเป็นอัตราตาย
ตัว "เราจะให้เท่าไรก็ได้ แล้วแต่สมัครใจ บางคนก็ให้
20 บาทต่อวัน บางคนก็ให้มากกว่านั้นหน่อย อย่างวันนี้
เราเก็บได้ทั้งหมดประมาณ 2,000 บาท ได้เท่าไรก็เอา
ไปช่วยทำให้ตลาดน้ำมันดีขึ้น ให้คนมาเยอะๆ ทั้งคนขาย
กับคนซื้อ เราก็ดีใจแล้ว"

ลมต้นหนาวพัดโชยมาทางแดดที่สอง
เปรี้ยวปร่า เสียงจากลำโพงที่ลานวัดปาวประกาศชัก
ชวนให้ผู้คนมาเที่ยวงานไหลไฟ กับประกวดท้องถิ่น
พร้อมกับทำบุญตักบาตรที่วัดลำพญาแห่งนี้กลางเดือน
ธันวาคม

แม่ค้าก้วยเตี่ยวคนเดิมหันมาถามผมว่า "คุณ
มาทำข้าวเหนียวมาเที่ยวอะ?"

ผมนั่งงออยู่พักใหญ่ เธอหัวเราะร่วน "ไม่ต้อง

อยู่ข้างๆ ยิ้มอย่างเป็นมิตร เขา

เป็นหนึ่งในกรรมการที่ช่วยกันทำให้เกิดตลาดน้ำแห่งใหม่ริม
แม่น้ำท่าจีน

“ท่านอดีตกำนันกับท่านมหาฯ เป็นคนช่วยกันคิด
ช่วยกันริเริ่มครับ เพื่อให้ชาวบ้านแถวนี้ได้เอาผักเอาผลไม้
กับอาหารท้องถิ่นมาวางขาย และให้คนในปริมณฑลแถบนี้
มาเที่ยวทุกวันเสาร์อาทิตย์ เป็นตลาดกลางของคนปลูกผัก
ผลไม้กับคนซื้อ ไม่ต้องมีคนกลางครับ...”

เป็นน้ำเสียงของชนท้องถิ่น ที่ภาคภูมิใจกับการเริ่ม

แปลกใจรอกนะ คุณใส่หมวกหนูก็จำได้ เพราะหนูดูไอ
ทีวีประจำอยู่แล้ว...”

ผมยิ้มด้วยปิติ ไม่ใช่เพราะคนชายก่าย-
เตี้ยที่บางเลนก็ดูไอทีวี แต่เพราะเห็นแล้วว่าอย่าง
น้อยที่สุดความพยายามที่เกิดความเท่าเทียมแห่ง
ข่าวสารสำหรับไทยทุกชอกทุกหลืบ, ไม่ว่าจะเป็บบน
ยอดเขาหรือริมแม่น้ำไกลปืนเที่ยงนั้น ได้เริ่มเกิดเป็น
ความจริงแล้ว ■